

[Trafikministeren]

Navnlig på det sidste punkt, den tekniske udvikling, vil der efter de foreliggende undersøgelser være de største muligheder for at opnå store forbedringer.

Det er også vigtigt, at befolkningen og organisationerne gøres bevidst om de problemer, vi står over for, og at vi kun kan nå til en bæredygtig udvikling, hvis alle gør en indsats. De offentlige myndigheder kan ikke løse alle problemer. Den enkelte borger må i sin dagligdag gøre sit til at mindske transportsektorens energi- og miljøproblemer. Arbejdsmarkedets organisationer må også føle det som deres opgave at bidrage til en løsning. Erhvervslivet må løfte sit ansvar.

Heldigvis mener jeg at kunne konstatere en holdningsændring i befolkningen i disse år, som tyder på, at man er ved at blive mere bevidst om de miljømæssige problemer. Men en sådan holdningsændring er også nødvendig, hvis vi skal løse dem.

Det, der herefter bliver hovedopgaven for de offentlige myndigheder, er at fastsætte de fornødne rammer for den videre udvikling og indrette lovgivningen m.v. på en sådan måde, at der gives befolkningen den fornødne tilskyndelse til at handle mere energi- og miljøbevidst.

Selv om der som nævnt ikke i dag er enighed om, hvilke præcise virkemidler der skal tages i anvendelse, er jeg overbevist om, at vi, når alle parter har haft lejlighed til at sætte sig ind i det omfangsrige materiale, der ligger til grund for regeringens handlingsplan, kan være enige om, at der nu foreligger et godt grundlag for, at vi i fællesskab kan træffe de rigtige beslutninger.

Med den opbakning, jeg har kunnet konstatere i dag om målsætningerne og intentionerne i handlingsplanen, ser jeg frem til et bredt og konstruktivt arbejde her i Tinget om de problemers løsninger, som vi står over for. Kun derigennem mener jeg at vi kan nå nogle resultater, som vi kan være bekendt.

Jeg blev stillet et spørgsmål af hr. J. K. Hansen om, hvornår vi kom i realitetsforhandlinger med svenskerne om en ny Øresundsforbindelse. Jeg blev også stillet det spørgsmål, hvor langt vi var nået med det internationale jernbanesamarbejde. Der blev henvist til, at de svenske og danske socialdemokrater nu var enige og havde været det længe.

Åh, det er vist en sandhed med modifikationer. Sagen var jo, at efter denne enighed skulle

den socialdemokratiske riksdagsgruppe være enig med sig selv. Det er den nu delvis blevet. Jeg har læst om det i avisen og forventer da også at få en skriftlig tilkendegivelse. Vi har nedsat et ministerudvalg, og vi er parat til at handle så hurtigt som overhovedet muligt.

Jeg kan også sige om det internationale jernbanesamarbejde, at jeg for længst har henvendt mig til min vesttyske kollega om emnet, og jeg forventer stadig at få et tilfredsstillende svar og et tidspunkt for det møde med dr. Zimmermann, som jeg har bedt om.

Fru Margrete Auken var mest i sin korte bemærkning inde på nogle spørgsmål, herunder om det var korrekt, at der blev anvendt 2 mia. kr. til subsidier til lastvognserhvervet. Nu kan man jo kalde det subsidier, om man vil. Jeg mener ikke, at man kan anvende den betegnelse i den sammenhæng. Det, det drejer sig om, er jo, om der sker en refusion af olieafgiften, og det er korrekt, at den er 2 mia. kr. Men i den henseende deler vognmandserhvervet jo lige vilkår med andre, som udnytter energi. Elektricitetsafgifter, anvendelse af olie eller kul i produktionen i industrien eller i landbruget er jo underkastet ganske de samme regler. Derimod har man pålagt de forskellige erhverv andre afgifter, og dermed vil jeg også gerne svare hr. Svend Heiselberg – selvfølgelig skal man se det problem i sammenhæng med afgifter i øvrigt. Jeg har bemærket, at Foreningen af Danske Vognmænd på et tidspunkt, hvor de i hvert fald kun havde kunnet læse side 1 eller 2 i handlingsplanen, havde en pressemeddelelse, hvor de gav udtryk for et sådant synspunkt. Men med det kendskab, jeg har til hr. Svend Heiselberg, ved jeg, at han har tygget hele handlingsplanen grundigt igennem og selvfølgelig under denne tygning er nået til, at det er korrekt, som jeg siger, at det alt sammen skal ses i den større sammenhæng.

Jeg vil endvidere sige til hr. Svend Heiselberg, at jeg selvfølgelig beundrer hans interesse for udviklingen i Jylland – det ligger også mig på sinde. Jeg kan forstå på de udtalelser, han fremkom med, at tidligere folketingsmedlem Carl Hahn ikke har levet forgæves. Jeg har lyttet til mange debatter om toget mellem Tinglev og Tønder. Jeg må kun udtrykke min forbavselse over, at Bornholm var udeladt under debatten her i dag.

Hr. Ernst B. Schmidt spurgte, hvordan de fattige midler på vejområdet skulle anvendes til